

ШКІЛКА

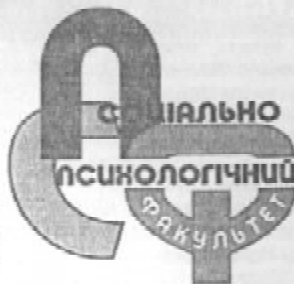
Шкілка – ділянка, де вирощують саджанці деревних і кущових рослин (дичок), які підлягають щепленню, тобто – окультуренню.

№1(28) 19.11.2008

5 КРОКІВ У МАЙБУТНЄ

Соціально-психологічний факультет створено 28 серпня 2003 року. Тут здобувають вищу освіту близько 1300 студентів за такими спеціальностями: «Психологія», «Менеджмент організацій», «Практична психологія», «Соціальна педагогіка».

На факультеті працює відділення лабораторії психології творчості Інституту психології ім. Г.С. Костюка (керівник – академік АПН України В.О. Моляко). За угодами виконуються спіль-

тиками: організація масових заходів, волонтер, медіа-підтримка освітніх проєктів, естрадний танець, інтерактивний Театр життя, КВН. Їх ведуть знамі в Україні люди – лауреати державної премії імені Івана Огієнка заслужений діяч мистецтв України професор Володимир Шинкарук та заслужений художник України Юрій Камишний, заслужений тренер України Борис Ревнівцев, капітан команди «Дівчонки из Житомира» Марина Поплавська, лауреат Міжнародних танцювальних конкурсів Давид Найфонов, відома журналістка Галина

РАДА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

(Зліва направо: Н.О.Никончук – секретар ради факультету, асистент кафедри соціальної та практичної психології; В.О.Моляко – дійсний член АПН України, доктор психологічних наук, професор кафедри соціальної та практичної психології; С.М.Дмитрієва – завідувачка кафедри загальної, вікової та педагогічної психології, кандидат психологічних наук, доцент; Н.П.Павлик – кандидат педагогічних наук, доцент; Н.А.Сейко – кандидат педагогічних наук, доцент; Н.Ф.Портницька – заступник декана з організаційно-виховної роботи, кандидат психологічних наук, доцент; О.Л.Музика – декан соціально-психологічного факультету; Т.М.Майстренко – заступник декана з навчально-методичної роботи, старший викладач; М.М.Заброцький – професор кафедри соціальної та практичної психології; С.М.Копяченко – завідувачка кафедри соціальної педагогіки та педагогічної майстерності, кандидат педагогічних наук, доцент; О.І.Вікарчук – завідувачка кафедри економіки та менеджменту, кандидат економічних наук, доцент; Євген Коззун – студент V курсу, голова студентського братства факультету)

ні проєкти з Інститутом соціальної і політичної психології АПН України, з Національним педагогічним університетом ім. М.П. Драгоманова. Підписано протоколи про співпрацю з науковими закладами Нідерландів, Польщі, Казахстану, налагоджуються науково-освітні зв'язки з Програмою Розвитку ООН.

На чотирьох кафедрах факультету працюють 76 викладачів, серед яких 6 професорів, 33 доценти. 16 молодих викладачів навчаються в аспірантурі.

На базі факультету працює Студентська соціальна служба для молоді і служба соціально-психологічної адаптації першокурсників. Відкрито Центр гендерної освіти. Соціально-інтерактивний «Театр життя» у 2008 році здобув перемогу у першому міському фестивалі студентських театрів. Особистісному зростанню студентів сприяють розвивальні прак-

Паливода, головний режисер міського Палацу культури Володимир Хмельницький та ін.

Факультет має справжні атрибути академічної єдності і солідарності: гімн, герб, корпоративні нагрудні значки. Але головне для розвитку соціально-психологічного факультету – це люди – викладачі та студенти, які, керуючись лозунгом «найкраще, або ніяк», примножують його традиції і творять нову історію.

Ми пишаємося нашими випускниками, які підтверджують високу репутацію факультету на посадах менеджерів, психологів, соціальних педагогів у бізнесових структурах, у війську та міліції, соціально-психологічних службах, у закладах освіти.

Продовження на другій сторінці

2008-2009 навчальний рік: перші хроніки

НАЙПАМ'ЯТНИШЕ НА ФАКУЛЬТЕТІ:

- На факультет прийшли 173 першокурсники (1.09)
- Фестиваль першокурсників (25.09)
- Висаджено 2000 цибулин тюльпанів (16.10)
- Презентація практикумів за вибором студентів (19.10)
- Першокурсники одержали студентські квитки, старшокурсники – теми наукових та дипломних робіт (23.10)
- Відбулася зустріч із заслуженим художником України Юрієм Камишним (30.10)
- На жаль, у нашому житті є і велика втрата: факультет сумує з приводу смерті колишнього доцента кафедри соціальної та практичної психології Леоніда Івановича Кобзаря (7.11)

НАЙПАМ'ЯТНИШЕ ДЛЯ ОКРЕМИХ СТУДЕНТІВ:

- З 22 вересня по 17 жовтня проходили психодіагностичну практику – враження незабутні!
- Нарешті на четвертому курсі нам дали день самопідготовки і сьогодні, 10 листопада його нечесно забрали – поставили 3 пари ще й комплексну контрольну роботу на 18.00
- Змінилося ставлення до навчання. Тепер я можу його критично оцінювати. Почуваюся впевнено завдяки знанням і вмінням, здобутим раніше. Зрозуміла, що навчання – це не єдине, на що я можу витратити свій час і сили
- З початку навчального року в корпусі працює лише один ліфт

*Підготували Ліна Кушнір,
Марина Кранко, Ольга Почентівська, Олена Юрчак*

У нашому університеті побував польський кінорежисер Єже Гофман з демонстрацією свого нового фільму «Україна. Становлення нації». Унікальна подія! Адже не щодня студентам і навіть викладачам щастить спілкуватися зі всесвітньо відомими людьми, а тим паче – з титанами сучасного кіно.

Вільних місць в актовій залі не було. Спілкування вийшло активним. Але що взяли з нього присутні?

Знавці ловили кожне слово. Не шукали навушники та не вмикали «емпетришники» й інші. Але після перегляду фільму поділитися враженнями не наважувалися. Хтозна, можливо їхні роздуми здавалися їм дрібними на фоні велета, можливо вони боялися осуду за висловлення своєї особливості думки, а можливо причиною мовчання було те, хтось відавав цю зустріч тому, що просто сказали прийти...

А тим часом унікальність зустрічі – саме в можливості доторкнутися до повної свободи у самовираженні.

Враження від зустрічі третьокурсників соціально-психологічного факультету відзначалися насамперед багатьма знаками оклику. Просто вражені! Людина, якій не зовсім близька українська культура, зуміла

так точно передати особливості нашої нації! Так послідовно розповісти про процес її формування! А де ж вітчизняні кіно творці, чия коріння споконвіків – в Україні? Чудово, що в такий важкий для нас час невизначеності

ГОФМАНІВСЬКИЙ ПОГЛЯД НА УКРАЇНУ

цей фільм допоможе кожній людині, не байдужій до історії своєї країни!

І нарешті – філософське. Фільм «Україна. Становлення нації» – це як відправна точка для здійснення послідовного вибору між свідомістю, що донесли до нас прадіди, та ідеями, насадженими іншими культурами.

Оксана Остапенко

5 КРОКІВ У МАЙБУТНЄ

Продовження (початок на сторінці 1)

За п'ять років кафедрами факультету було проведено 5 міжнародних та 2 всеукраїнські наукові конференції, ряд регіональних семінарів. Опубліковано 5 навчальних посібників з грифом МОН України. Винятковими є досягнення у дослідницькій роботі студентів, які за останні десять років 31 раз ставали переможцями Всеукраїнських олімпіад і конкурсів наукових робіт з психології.

Факультет першим в університеті запровадив кредитно-модульну організацію навчання, яка підтримується захищеною авторським свідоцтвом комп'ютерною системою управління навчальним процесом «УНІВЕРСУМ».

Кафедра соціальної та практичної психології (завідувач – доцент О.Л. Музика) працює над проблемою суб'єктно-ціннісної регуляції розвитку особистості. За результатами досліджень опубліковано колективну монографію «Здібності. Творчість. Обдарованість», сертифіковано комп'ютерну методiku «Тест ціннісно-мотиваційної готовності до вибору професії». У навчальних закладах Житомирщини впроваджується авторська програма О.Л.Музики «Три кроки», яка спрямована на ціннісну підтримку розвитку здібностей та обдарованості.

Кафедра загальної вікової та педагогічної психології (завідувачка – доцент С.М. Дмитрієва) з 2006 року працює над комплексною науковою темою «Психологічні основи організації особистісно зорієнтованого навчання та виховання». За результатами досліджень підготовлено 26 наукових праць, серед яких виділяється монографія доцента Л.П.Журавльової «Психологія емпатії».

Кафедра соціальної педагогіки та педагогічної майстерності (завідувачка – доцент С.М. Коляденко) розробляє тему «Історичні та теоретико-методичні основи соціально-педагогічної підготовки майбутніх учителів». Доцент Н.А. Сейко опублікувала дві монографії з історії доброчинності в освіті України. Пріоритетним напрямком роботи кафедри є організація волонтерського руху, що відображено у монографічному дослідженні доцента Н.П. Паавік.

Кафедра економіки та менеджменту (завідувачка – доцент О.І. Вікарчук) співпрацює з Радою з вивчення продуктивних сил НАН України досліджує комплексну наукову тему «Організаційно-управлінські аспекти розвитку людського та виробничого капіталу в умовах транзитивної економіки». У 2008 році розпочато створення спільного електронного видання «Економіка. Управління. Інновації» за редакцією члена-кореспондента НАН України, професора Б.М. Данилишина.

Декан соціально-психологічного факультету Олександр Музика

Вітаємо першокурсників з успішним та остаточноим взодженням у дружню сім'ю факультету!

У День студента ми попросили цьогорічних першокурсників поділитися своїми найяскравішими враженнями від перших місяців студентського життя. Поділилися, але якось дуже стримано. Принаймні, розкрити свої прізвища не наважилися. Невже все ще не зрозуміли, що у нашій сім'ї найвище цінуються відкритість і спокійна впевненість у собі? А, може, все це виявиться після посвяти?

Так от, перші одкровення первачків.

Наталія: «У перший день навчання в університеті боялася, що заблукаю. Бо у День відкритих дверей ми з татом заблукали».

Тетяна: «Спочатку ми подумали, що наш куратор – звичайний студент. Уявляете, яким було наше здивування, коли він

прийшов на виховну годину як куратор».

Слизавета: «Навчання у другу зміну для мене – справжній рай. Маю право виспатись».

Ольга: «В перші дні навчання на другому поверсі я довго шукала 706 аудиторію».

Тетяна: «В університеті я знайшла багато нових друзів і цікавих знайомств».

Юлія: «Я зрозуміла, що навчання в університеті мені подобається набагато більше, ніж навчання у школі».

Оксана: «Спочатку кредитно-модульна система здалася мені незрозумілою, а тепер дуже подобається».

Анастасія: «Я просто закохалася. В лекції».

Опитували Ольга Шахова та Наталія Ширма

ВІТАННЯ ВИКЛАДАЧІВ

У День студента ми вирішили ошасливити своїх друзів, наперед першокурсників, мудрим словом наших наставників. А тепер без жартів: нам справді потрібні ці слова, щоб піднятися над буденністю і зрозуміти – як воно, наше студентське «далі».

Вдячні всім, хто відгукнувся на прохання «Шкіпки», ваші настанови – це наш опора.

Вдячні і тим, хто нагодував нас «звєтраками»: несмачно, але повчально.

Наталія Федорівна Портницька, кандидат психологічних наук, доцент кафедри, заступник декана з організаційно-виховної: *«Дружні стосунки – найцінніше надбання людини, вони, на думку Марлен Дітріх, набагато міцніші за кохання. Бажаю, щоб кожен сьогорічний першокурсник за п'ять років навчання на факультеті не лише отримав знання та здобув професійне уміння, але й знайшов справжніх друзів».*

Тетяна Миколаївна Майстренко, старший викладач, заступник декана з навчально-методичної роботи: *«Напередодні Дня студента задується осінній старий вислів: «Ніхто тобі не друг, ніхто тобі не ворог, та кожен повсякчас тобі учитель». Студентський вік, напевно, найкращий час для того, щоб вчитися: вчитися професії, вчитися бувати стосунки з іншими, вчитися бути дорослим, вчитися бути людьми... Використайте цей час з користю для себе. Щастя вам!».*

Олена Оксентівна Музика, кандидат психологічних наук, доцент: *«Хтось скаже: «Всього лиш 5?» А я відповім: «Нам уже 5 років!» Хоча це зовсім свіжі в пам'яті піднесено-радісні спогади про дозаснуваний день 28 вересня 2003 року – День народження факультету, – за ці роки ми стільки астигли, так змінилися. Бажаю собі і всім нам, хто працює на соціально-психологічному, живе соціально-психологічним, росте разом з соціально-психологічним факультетом, досягти бажаного і правнати знову переживати радість нових успіхів».*

Віталій Олександрович Климчук, кандидат психологічних наук, доцент кафедри, **Вікторія Валеріївна Горбунова,** кандидат психологічних наук, доцент кафедри: *«Зробіть так, щоб нам було цікаво викладати. Будьте творчими і цікавими! Цінують власний час і час інших людей!».*

Олег Васильович Мазяр, старший викладач: *«Вчитися завжди важче, ніж працювати. Проблема у тому, що слід продовжувати вчитися навіть на роботі. Хочу вам побажати, щоб за роки, проведені в університеті, ви не роззубили бажання вчитися, а тільки примножили й удосконалили».*

Ірина Анатоліївна Гречуха, асистент кафедри: *«Вітального срабу та доброзичливих викладачів і ще більш «доброзичливих» оцінок, завжди усміненою лабораторією кафедри соціально-психологічного факультету, часно знайдених (або ж «часно втрачених») навчальних аудиторій, професійного зростання. А головне: завжди пам'ятайте, що студентство – це золота пора!!! Насолоджуйтеся нею!».*

втрачених) навчальних аудиторій, професійного зростання. А головне: завжди пам'ятайте, що студентство – це золота пора!!! Насолоджуйтеся нею!».

ВМІННЯ ТРИМАТИ РІВНОВАГУ

«Розум добре впорядкований дорожчик від розуму добре напханого» – зробив висновок багато століть тому Мішель Монтень. Перенесімо його в наше сьогодні й зрозумімо які важливі ці слова для тих, хто ступив на шлях здобуття вищої освіти. На вчорашніх школярів – цьогорічних першокурсників житомирських університетів упала злива нових дисциплін, кредитно-модульна система навчання, незвичні параметри оцінювання, оманливий надлишок вільного часу...

Щоб допомогти новоспеченим студентам якомога краще розібратися в університетських глибинах, на факультеті Житомирського державного університету ім. Івана Франка розробили і цими днями провели адаптаційний тренінг для першокурсників.

Це – оригінальний проект Студентської служби соціально-психологічної адаптації, яка працює в університеті вже четвертий рік. Їїю підготувала асистентка кафедри соціальної та практичної психології, сертифікований інструктор Програми Міністерства освіти і науки України, Академії педагогічних наук України, ПРООН, ЮНЕЙДС «Сприяння просвітницькій роботі «рівний-рівному» серед молоді України щодо здорового способу життя» Ірина Гречуха. Їй допомагали п'ятикурсниці **Наталія Буланова, Тетяна Миколайчук, Ліна Шкуринська,** котрі дебютували в ролі тренерів.

Навіщо тригодинний тренінг, якщо про все можна було розповісти за одну годину на спеціальному занятті? Тому що дослідження засвідчують: після лекції в пам'яті слухача залишається лише 8% пропонованої інформації, а от після тренінгу – більше 50%.

Чому тренінг проведено в жовті? Тому що студентам належало аналізувати, крім іншого, і свої «версеневі гупи».

Діючи за принципом «рівний-рівному», учасники тренінгу моделювали ситуації, втовкмачували один одному «прописні істини», сумнівалися, разом знаходили нові відповіді й ...ставали впевненішими в своїх силах.

Вміти бачити різницю, розумно захищати свої права. Вміти тримати рівновагу, впевнено поводитися в новій системі координат – крупинки цих та інших умінь заклад у першокурсників цей тренінг. Але йдеться лише про перший тренінг і перші крупинки. Як мовиться, далі буде. Бо, стверджує декан факультету **Олександр Музика,** «цікавіше працювати зі студентом свідомим».

У тренінгу взяли участь студенти не лише соціально-психологічного, а й інших університетських факультетів. Проте почули про нього й «приміряли до себе» далеко не всі першокурсники. Виявилось, одні подумали, що це – лише для курсового активу, інші – просто не звернули увагу на оголошення, треті – не знайшли часу для заходу, який би розклав «по комірчинах» багато чого з навчального процесу і тим самим незаконним би їм не мало часу вже в найближчому майбутньому.

Проблема. А отже, можливо, й матеріал для розробки програми нового тренінгу?

Галина Паливода.

ХАЙ ДОЛЯ ПРИХИЛЬНОЮ Й ДОБРОЮ БУДЕ ДО ВАС!

Я частенько згадую свої студентські роки і подумки дякую долі. Навчався у незвичайній групі. Вона складалася винятково із випускників педучилищ, які мали диплом з відзнакою і персональну рекомендацію директора. Нас готували бути викладачами психології і педагогіки у педвузах. Таких груп в СРСР було лише дві: ми – у Києві, і ще одна – у Москві. Перевірка часом показала, що до навчання ми ставилися серйозно. З 18 тодішніх випускників 14 нині – кандидати наук.

Але незважаючи на всю нашу навчально-наукову спрямованість, все ж знаходилися приводи для жартів і розгравів.

Була у нас викладачка, яку всі шанували за професіоналізм, вимогливість і ерудицію. Але в одному моменті вона, як нам тоді здавалося, передавала

куті меду, бо вимагала, щоб студенти самі проводили словникові диктанти, спрямовані на засвоєння нових термінів, і при цьому виставляли оцінки одне одному. При цьому викладачка уважно стежила, щоб наші оцінки відповідали її високим вимогам. Отож, доводилося іноді ставити двійки товаришам.

Коли ж черга бути диктатором (вести словниковий диктант) дійшла до мене, я придумав одне нововведення, яке нас довго розважало, а викладачка, нічого не підозрюючи, теж почувалася щасливою.

Виглядало це так. Я зайняв викладацьке місце й по черзі називав кілька десятків термінів, яких вдалося «накопати» у темі, що вивчалася. На кожен термін хтось із студентів мав по пам'яті дати словникове означення. При цьому група повинна проявляти актив-

ність, бо у будь-який момент викладачка могла втрутитися і попросити запитати тих, хто не піднімав руки. І тут спрацювало моє ноу-хау. Я називаю термін за терміном, а всі студенти, без винятку, дружно і весело деруть руки вгору. Відповіді кожного студента швидкі, чіткі, досконалі. Я – піднесений, група – у захваті, викладачка – щаслива!

То в чому ж секрет? Жодних секретів. Просто той, хто знав правильну відповідь – піднімав праву руку, а хто не знав – ліву.

У народі кажуть: дурний любить вчити, а розумний – вчитися. Я до цих пір почувуюся студентом і як вічний студент бажаю всім своїм колегам, щоб доля була прихильною до вас і жартувала з вами лише по-доброму!

Декан соціально-психологічного факультету Олександр Музика

МИ ВАМИ ПИШАЄМОСЯ!

вузах України.

Так тримати! Ми вами гордимся!

Володимир Литньо
директор навчально-наукового інституту педагогіки, кандидат педагогічних наук, доцент

ВІКТОРІ ЗАВЖДИ!

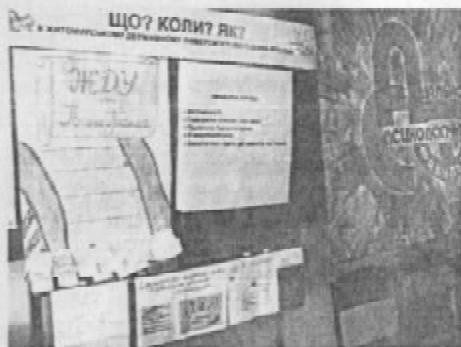

«вікторії» від Віктора.

Віктор Мойсієнко,
директор навчально-наукового інституту філології та журналістики, доктор філологічних наук, професор

Соціально-психологічному факультету бажаю неймовірного впливу абітурієнтів – майбутніх психологів. Щоб усі вони були обдарованими і в майбутньому працювали над науковими роботами, досліджуючи саме обдарованість. Бажаю, щоб факультет перевели навчатися в першу зміну. Щоб не падали духом – бо ж на сьомому небі. Соціально-психологічному факультету многая літа та

Прочитавши лише заголовок статті, можна уявити в якій глибині історії людства ми маємо сягнути – часи міфічних героїв та лицарів; або ж в глибини повсякденного жит-

тя, де на це запитання ми щодня намагаємось знайти відповідь; чи в проблеми наукові.

Проте, стаття зовсім не про це. На ці питання намагалися знайти відповідь студенти-першокурсники ЖДУ імені І. Франка. Адаптаційного тренінгу, який сприяв соціально-психологічній підтримці студентів І курсу та їх ефективній адаптації до умов навчання у вищому навчальному закладі.

У процесі роботи групи тренери сприяли розвіюванню декількох міфів про навчання та міфів про роботу психолога. Навчальні міфи

були загального характеру і виникали у результаті незнання положень про кредитно-модульну систему навчання, про систему оцінювання. Студенти намагалися з'ясувати для себе різницю між оцінкою в 61, 75 і 100 балів, визначити критерії на які орієнтуються викладачі, коли ставлять той чи інший бал.

Психолога група охарактеризувала як особу, яка все знає, все вміє і «дає поради» на всі випадки життя. Однак, я таку б людину назвала не психоло-

гом, а «бабусею з базару», чи «провидицею», «народною гадалкою», тощо. Стосовно того, що ці люди все вміють і знають – не впевнена (напевно, зовсім навпаки), але, як не дивно, вони самі й немало і деякі люди у це свято вірять. Тренери допомогли учасникам тренінгу дійти до іншого висновку, і визначити, що основне завдання психолога сприяти клієнту самостійно прийняти рі-

МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ

шення. Авжеж, є випадки коли психолог має дати чіткі рекомендації клієнтові, проте і їх клієнт має прийняти як свої рішення, внести у свою програму дій.

Це, і багато іншого винесли наші студенти з адаптаційного тренінгу. А головне - «зарядилися» позитивними емоціями та визначили для себе, що студентство – це золота пора, і які б проблеми не

виникали на їхньому шляху студенти знайдуть вихід із будь-якої ситуації.

Ірина Гречуха,
асистент кафедри соціальної та практичної психології

Напередодні міжнародного Дня студента, в переддень важливо-хвилюючих святкування п'ятиріччя соціально-психологічного, хочеться... сказати... побажати: Як хочеться, щоб усміхалися Ви назустріч сонцю і життю, АКР-ам, ПМР-ам, ККР-ам, а не лише молодим особам протилежної статі, необхідним Вам викладачам! Щоб складалося усе, писалося усім...

... Щоб ваше студентське життя було діяльністю – свідомим процесом перетворення світу і самих себе, а не активністю – відповіддю живого організму на подразники середовища.

... Щоб поламалися усі ксерокси в університеті та довкола нього!!! Щоб ліфти і читальні зали працювали цілодобово... Щоб читалося із задоволенням та користю!!!

... Щоб Ви харчувалися не лише «Мівіною», «Бонжурами» та кавою!!!

... Щоб на запитання друга по телефону: «Ти де?» - Ви відповідали: «не можу зараз говорити. Я на парі!», а не: «Я у БГ, приходь».

Роки навчання – найкращі роки життя: крім навчання, нові знайомства, побачення, симпатії, кохання...

МОЄ СТУДЕНТСТВО! ЯК ХОЧЕТЬСЯ!..

Знайомства на лекціях, побачення на семінарських, симпатії під час закриття викладачами модулів, кохання до тих, які закривали їх автоматом; ні, мабуть, взагалі кохання до викладачів!!!

Це роки праці та відпочинку, відпочинку та праці. Як хочеться!.. бачити Вас на парах... слухати вас на парах, а не самі знаєте де... Хочеться радіти вашим перемогам, захоплюватися вашими приємно-сміливишаленими вчинками, жити разом з Вами, усміхатися разом з вами, любити разом з вами...

P.S. Одкровення: студентом бути у тисячі разів «кльовіше», ніж викладачем. Ось чому: можна не готуватися до занять, хоча треба, не ходити на заняття, якщо хочеться... спати вдень, цілий день... але так і життя пройде повз вас уві сні. Знову, не так: жити і вчитися, нам з Вами наяву, на Сьомому Небі.

Студентство, живіть сьогоднішнім, радійте життю, захоплюйтеся ним!

Кольорових вам життєвих подій! Різнобарвних буднів! Веселкових свят!

В житті, як в граматиці: виключень більше ніж правил.

Як хочеться...

Ваш колишній студент *Сергій Тоещик*

На філологічному факультеті відбувся університетський конкурс знавців української мови. Активними його учасниками стали студенти соціально-психологічного факультету на чолі з деканом О.Л.Музикою.

Як це було? Своїми враженнями з читачами «Шкілки» ділиться Катерина Радченко.

«13.00 Забігаю на рідне «сьоме небо» і ... починаю дуже хвилюватися». В голові крутяться оті страшні ще з школи слова: конкурс, диктант, помилки. Зустрічаю одногрупника – полегшало. Моральна підтримка є. А ручка? А листок. І чого це я?... Ну точно, як у школі!

13.05 Зустріч факультетських знавців мови з деканом. Ще хвилина – і стає зрозуміло, чим університет відрізняється від школи. Замість нагнітання напруження – дружна бесіда за кавою, замість високої промови – веселі жарти. Що ж до порад до написання диктанту, ухвалили: у складних випадках прислухатися до інтуїції. Налаштовані на найкращий результат, вирушили на зустріч із невідомим (тобто диктантом).

13.30 Знову знайома картина: пошук місця, стільця, того ж таки листочка... А що дуже незвично – то це присутність з-поміж студентської братії викладачів. І зовсім не в якості керівників процесу! О, виявилось, що більшість бажаючих писати диктант – представники нашого факультету! Які ж ми молодці!

14.05 Поважні пан і пані пояснили нам важливість нашого зібрання і, що також важливо, як завдяки цьому можна заробити 1000 гривень. Все дуже просто: головне бути найкращим! Мушу сказати, що більш детальну інформацію з цього приводу я не дочекала. Ї я проміняла на спогади – про вже пройдені колись етапи на конкурсі Яцика. І знаєте, чомусь так захотілося писати просто із задоволенням – роз-

... БО ХАЮ МИ БЕЗ МОВИ?

бірливо, охайно, без помилок!

Необхідність вибирати між комою і тире іноді доводила до відчаю. І де ж та інтуїція? Щоправда, до останньої крапки дійшли швидко. Далі самоперевірка. Відриваю роботу від серця, здаю. А в голові б'ється питання: «Як пишеться «спозаранку»?» Сором мені! Це вже друга думка.

У коридорі типова ситуація: «А що поставила тут?», «Як пишеться це слово?», «А чи була в тексті крапка з комою?».

Та виходила з університету з посмішкою. Було так приємно зробити щось для себе і для своїх звивин. І хотілося ... швидше погортати орфографічний словник!

Враження записала Анна Кос

У II тур конкурсу вийшли: декан факультету Олександр Музика, четвертокурсниця Марина Грама, першокурсниці Марія Іванова, Ольга Паливода та Тетяна Шилан.

ВАМ. ХТО ПРАГНЕ ВІДРОДИТИ «ШКІЛКУ»

Головною вимогою при виборі «працівника» редакції завжди була грамотність. Від студентів-авторів вимагалось, насамперед, вільне володіння рідною мовою.

Свого часу мене найбільше захоплювала робота над останньою сторінкою газети. У ній зазвичай були анекдоти, жарти, інформація про найрізноманітніші конкурси, концерти, про все, що плівнувалось на соціально-психологічному факультеті.

Відвідуйте різноманітні заходи факультету, вчіться правильно і чітко писати матеріали. А найголовніша умова успіху – це бажання працювати та ентузіазм, бо без них праця перетворюється на рутину і не буде цікавою ні вам самим, ні оточуючим.

Ярослав Мойсієнко,
редактор «Шкілки» у 2005-2006 роках, студент 5 курсу соціально-психологічного факультету.

Одним із головних завдань за часів мого редакторства було самостійне написання студентами матеріалів до газети, наявність чітких рубрик. Студент повинен був самостійно вести доручену рубрику.

Найбільше мені запам'яталася робота Марії Шустової «Соціальний опитувальник стосовно думки студентів з різних питань». Подобалися матеріали Ярослава Мойсієнка на літературну тему, приміром розповідь про книги Стівена Кінга.

Намагайтеся робити все максимально грамотно, не бійтеся переписувати свої матеріали багато разів. Спокійно реагуйте на редакторські виправлення, беріть їх до уваги. Не ліньтеся шукати цікаву інформацію. Пишіть про таке, що б і ви самі потім залюбки читали. Намагайтеся пам'ятати про свого читача.

Віталій Климчук,
редактор «Шкілки» у 2007 році, нині – доцент кафедри соціально-психологічного факультету.

ЩО ТАКЕ ЖИТТЯ В ГУРТОЖИТКУ?

Фото Світлани Тесленко

Це може зрозуміти лише той, хто живе в ньому, хто кожного вечора намагається заснути під голоси, що лунають із сусідніх кімнат, той, хто виживає на макаронних виробках «Мівіна», той, хто холодними ночами наполегливо «гризе» граніт науки. Це – лише побіжна характеристика життя в гуртожитку. А далі – ближче до реалій.

Все починається із забігу на коротку дистанцію

з перешкодами по маршруту «університет-гуртожиток №5». Найспритніші виграють вібір у всегуртожитівській мережі матраців та подушок.

Наступним і постійним етапом є адаптація студента до умов навколишнього середовища, тобто до подій, які насичують гуртожитівське життя приємними моментами. Наприклад, святкові феєрверки із електророзеток. Картину доповнює конфетті, що кружляє внаслідок надмірної активності студентів угорі. До речі, всі студенти, які проживають у гуртожитку, автоматично стають моржами, оскільки гаряча вода відсутня.

Happy
висновок.
Незважаючи на всі

курйози, життя в гуртожитку – річ цілком прийнятна і навіть приємна. Отримуємо не лише безцінний досвід самостійного життя, а й вірних, надійних друзів. З якими легко «гризеться» граніт науки, від посмішок яких зігрівається холодна ніч, від гумору яких «Мівіна» смакує як кулінарний шедевр.

Ольга Почетківська, Наталія Шурма, Олена Юрчак.

«НАЙКРАЩЕ АБО НІЯК»

У минулому навчальному році соціально-психологічний факультет почав активно сприяти студентам в облаштуванні кімнат гуртожитку, затвердивши для кімнати-переможниці року спеціальний **сертифікат безстрокового проживання** (на весь період навчання).

Конкурс «Кімната року» - це не тільки визнання статусу найкращої кімнати, а й забезпечення комфортного проживання її мешканців упродовж п'яти років.

У вересні відбулися збори батьків, на яких декан факультету Олександр Музика звернувся до них з такою ініціативою: «Якщо ви хочете, щоб у ваших дітей не було проблем зі здоров'ям, щоб вони добре почувалися у своїй кімнаті протягом усіх років навчання, потрібно створити для цього необхідні умови».

На таке звернення відгукнулося п'ятеро батьків, які вклали власні кошти у ремонт кімнат. Служби університету до ремонту не залучалися, будівельників винаймали батьки. На підсекції встановлено броньовані двері, електробойлер, у кімнатах металопластикові

вікна, замінено входні двері, і що головне замінено старезні гуртожитівські ліжка на нові, виготовлені на замовлення. Одним словом, і євроремонт, і піклування про здоров'я студентів.

Цього року у гуртожитку №5 перемогли кімнати №№ 70, 71.

Коли студенти, які нині живуть у сертифікованих кімнатах, завершать навчання, на їхнє місце буде поселено студентів-сиріт.

– Батьки, які роблять ремонт – роблять добру справу не тільки для своїх дітей, – підкреслює декан Олександр Музика.

Олена Мойсієнко

3 Днем Студента!
17 листопада на факультеті – День Бутерброда!

«Я – ЗА РИБОПОВЛЮ, ПАЗНІЮ ТА ОПТИМІЗМ»

«Сміх продовжує життя», - сказав хтось із відомих і, безперечно, мудрих людей. Немає нічого кращого за світлий погляд людини, чия обличчя осяяне щирою посмішкою.

В чому секрет гарного настрою? Ми вирішили вивчити це питання, дослідити, так би мовити, процес. А за допомогою звернулися до людини, яка не усміхається надзвичайно рідко, але навіть тоді усміхаються ті, хто зустрічається з нею. Йдеться про Сергія Ніколасенка, викладача кафедри економіки та менеджменту.

Навчитися жартувати майже неможливо. Це або є, або його нема. Сергію Миколайовичу почуття гумору притаманне на всі 100%.

У чому ж секрет його незмінно гарного настрою? Відповідь була лаконічною:

- Спорт, повноцінне харчування, єднання з природою, тобто треба збирати рибку та ловити гриби. А також лазня! Лазня щотижня – це святе. Ну, і звісно, не «грузитися», не переживати зайве через дрібниці та труднощі, які підкидає життя.

Сергій Миколайович переконує всіх і кожного, що по життю треба йти з посмішкою, завжди залишатися оптимістом.

А щоб остаточно підняти настрій тому, з ким спілкується, розповідає анекдот. Нам переповів свій улюблений.

«Кожній тварі — по парі», - примовляв викладач, перелюбовляючи підсумкові модульні роботи студентів».

Анастасія Цимбалюк, Вікторія Вишнівецька

СЕСІЮ ДОПОМОЖЕ СКЛАСТИ ДВОЛИКА ЛЮДИНА?

Що робить студентське життя яскравим? Відпочинок, цікава екскурсія, сесія... Так, сесія! Але про неї ми будемо говорити пізніше.

А сьогодні зробити наш день цікавішим може саме екскурсія. Екскурсія в музей природи, що по вул. Кафедральній. Саме там проходить виставка експонатів Кунсткамери.

Дивовижні «витвори» природи він зібрав за кордоном. Більшу частину колекції куплено у голландського анатома Фредеріка Рюйша.

Яскраві враження гарантовані! Діти-сирени, циклопи, «жива» мумія, людина з клешнями, сіамські близнюки...

Ви вже все знаєте про наслідки паління, вживання алкоголю, наркотиків та нездорового харчування? Залежність, ви здивуєтесь ще раз!

І ще один аргумент на користь відвідання виставки. При вході вас зустріне двооголова людина з Мексики, яка виконає ваше бажання за символічну плату. Хочете вдало скласти сесію – прямуйте до музею! Але не забувайте, що мексиканець допомагає лише тим, хто добре вчиться!!!

Оксана Вознюк

ІЗ КОЛЕКЦІЇ ДОЦЕНТА ВІТАЛІЯ КЛИМЧУКА

«Кожна людина є творцем власної бібліографії»

«Декретні мотиви»

«Лобкова частина мозку»

«Геніальні мутації»

«На фалічній стадії розвитку з'являється інтерес до власних статевих органів, а на генітальній стадії – інтерес до органів інших людей»

«Якщо не задовольняються сексуальні потреби, то у людини виникає характер»

«У творах Юн Сіни душа виглядає дволиким Анусом»

«Поняття Ід, Ого і СуперОго»

«Діти індико»

«Відрасль психології»

«Метою соціометрії є вимірювання розбіженості групи»

Шеф-редактор — Олександр Леонідович Музика

Головний редактор — Галина Василівна Паливода

Випуск підготували учасники спецсеминару "Медіа-підтримка освітніх проєктів". Крім авторів матеріалів у підготовці випуску взяли активну участь: Людмила Попцова, Валентина Чепель, Ярослава Король, Ольга Джигірей, Олег Кривонос.

Дизайн та верстка — Віктор Васильович Кириченко

У підготовці наступних номерів "Шкілки" можуть взяти участь усі бажаючі.

Адреса редакції: м. Житомир, вул. В. Бердичівська, 40, к. 702 (корпус №4) Тел.: (0412) 37-20-63